

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання ринку послуг автомобільного транспорту в Україні з метою приведення їх у відповідність з актом Європейського Союзу» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства інфраструктури України від 25.02.2020 № 598/25/14-20.

За результатами розгляду проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проектом Закону пропонується визначити особливості ліцензування на автомобільному транспорті відповідно до положень Регламенту (ЄС) № 1071/2009 Європейського Парламенту та Ради від 21.10.2009, що запроваджує загальні правила стосовно умов допуску до професії автомобільних перевізників та передбачає умови щодо державної реєстрації автомобільного перевізника як суб'єкта господарювання та його офісу, бездоганної ділової репутації, професійної компетентності, належного фінансового стану.

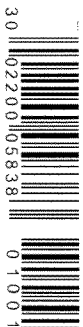
За інформацією розробника, прийняття Закону сприятиме вдосконаленню законодавчого регулювання ринку послуг автомобільного транспорту в Україні, задоволенню потреб суспільства й економіки у перевезенні пасажирів та вантажів, підвищенню безпеки перевезень шляхом адаптації норм законодавства України до норм актів ЄС згідно з Угодою про асоціацію.

Попри це, Міністерством інфраструктури України під час підготовки проекту Закону не дотримано вимог статей 4 та 5 Закону, зважаючи на таке.

Підпунктом 3 пункту 1 розділу I проекту Закону пропонується частину дванадцяті статті 9 Закону України «Про автомобільний транспорт» викласти в такій редакції: «державний нагляд (контроль) за дотриманням автомобільними

РІШЕННЯ № 201 від 27.03.2020

Запоровська Інна Сергіївна

перевізниками Ліцензійних умов провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом здійснюється відповідно до законодавства з урахуванням ступеня ризику їх діяльності, визначеного за критеріями, встановленими Кабінетом Міністрів України».

Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» є законом прямої дії, процедурним та визначає правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, повноваження органів державного нагляду (контролю), їх посадових осіб і права, обов'язки та відповідальність суб'єктів господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю) (далі – Закон про нагляд (контроль)).

Частиною третьою статті 2 Закону про нагляд (контроль) встановлено, що контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов здійснюється органами ліцензування у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

Частиною другої статті 5 Закону про нагляд (контроль) встановлено:

- орган державного нагляду (контролю) визначає у віднесеній до його відання сфері критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності;

- з урахуванням значення прийнятного ризику всі суб'єкти господарювання, що підлягають нагляду (контролю), належать до одного з трьох ступенів ризику: високий, середній або незначний;

- залежно від ступеня ризику органом державного нагляду (контролю) визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю);

- критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю), затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням органу державного нагляду (контролю);

- планові заходи державного нагляду (контролю) здійснюються органом державного нагляду (контролю) за діяльністю суб'єктів господарювання, яка віднесена: до високого ступеня ризику – не частіше одного разу на два роки; до середнього ступеня ризику – не частіше одного разу на три роки; до незначного ступеня ризику – не частіше одного разу на п'ять років.

Зауважуємо, що залежно від ступеня ризику від провадження господарської діяльності встановлюється періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) відповідно до Закону про нагляд (контроль).

З метою виконання норм, визначених Законом про нагляд (контроль), пропонуємо розглянути питання щодо викладення в іншій редакції частини дванадцятої статті 9 Закону України «Про автомобільний транспорт», а саме: «державний нагляд (контроль) за дотриманням автомобільними перевізниками Ліцензійних умов провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або

вантажів автомобільним транспортом здійснюється відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

Підпунктом 6 пункту 1 розділу I проекту Закону пропонується доповнити Закон України «Про автомобільний транспорт», зокрема, статтею 34², якою встановлюються норми щодо перевірки рівня професійної компетентності менеджера (управителя) з перевезень.

Так, частиною четвертою статті 34² цього Закону пропонується встановити, що здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю навчального центру з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів покладається на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до абзацу другого статті 1 Закону про нагляд (контроль) державним наглядом (контролем) є діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування (далі – органи державного нагляду (контролю)) в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища.

Заходи державного нагляду (контролю) - планові та позапланові заходи, які здійснюються у формі перевірок, ревізій, оглядів, обстежень та в інших формах, визначених законом.

Статтею 2 Закону про нагляд (контроль) встановлено, що дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

Основні вимоги до процедури здійснення заходів державного нагляду (контролю) встановлені статтями 5, 6, 7 Закону про нагляд (контроль).

Права та обов'язки органу державного нагляду (контролю) під час здійснення ним державного нагляду (контролю) визначаються статтею 8 Закону про нагляд (контроль).

Права та обов'язки суб'єкта господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю) визначаються статтями 10, 11 Закону про нагляд (контроль).

Також, слід зауважити, що одним з основних принципів державного нагляду (контролю), закріплених у статті 3 Закону про нагляд (контроль), є здійснення державного нагляду (контролю) лише за наявності підстав та в порядку, визначених законом.

Отже, вищезазначена редакція проекту Закону не узгоджуються з положеннями Закону про нагляд (контроль).

У зв'язку з цим, пропонуємо у частині четвертій статті 34² проекту Закону слова «державний нагляд (контроль)» замінити на слово «контроль» у відповідному відмінку.

Проектом Закону пропонується внесення змін до статті 9 Закону України «Про автомобільний транспорт», а саме, в частині доповнення її новим абзацом такого змісту: «Господарська діяльність з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом здійснюється на підставі ліцензії, крім випадків встановлених законом».

Згідно зі статтею 1 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222) ліцензія - право суб'єкта господарювання на провадження виду господарської діяльності або частини виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

Статтею 7 Закону № 222 встановлено перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню.

Відповідно до пункту 24 частини першої статті 7 Закону № 222 ліцензуванню підлягає перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

Оскільки господарська діяльність з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом підлягає ліцензуванню, то не може бути ніяких «випадків» її здійснення без ліцензії.

Отже, запропонована норма потребує ретельного доопрацювання.

Проектом Закону пропонується також доповнити новими положеннями Статтю 9 Закону України «Про автомобільний транспорт», а саме:

- «Автомобільний перевізник повинен повідомляти орган ліцензування про невідповідність ліцензійним умовам провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом»;

- «Анулювання ліцензії здійснюється відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

Згідно з нормами статті 15 Закону № 222 ліцензіат, зокрема, зобов'язаний повідомляти орган ліцензування про всі зміни даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, протягом строку, встановленого ліцензійними умовами. У разі відсутності ліцензійних умов ліцензіат зобов'язаний повідомляти орган ліцензування про всі зміни даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, протягом одного місяця з дня, наступного за днем їх настання. У разі порушення ліцензіатом строку повідомлення органу ліцензування про зміни даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, ліцензіат також притягується до адміністративної відповідальності.

Слід зазначити, що запропонована норма щодо повідомлення перевізника про невідповідність ліцензійним умовам є неприйнятною, виходячи з того, що

встановлення невідповідності здобувача ліцензії ліцензійним умовам є підставою для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії (частина третя статті 13 Закону № 222).

Також редакційного доопрацювання потребує запропонована норма щодо анулювання ліцензії, оскільки Законом № 222 також передбачено: видача ліцензії, зупинення повністю або частково дії ліцензії, відновлення дії ліцензії.

Проектом Закону статтю 9³ Закону України «Про автомобільний транспорт» пропонується доповнити новими положеннями щодо менеджера (управителя) з перевезень.

Зокрема, пропонується встановити, що рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, про втрату менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації зупиняє дію свідоцтва професійної компетентності на час до відновлення менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації.

Оскільки розробником не визначено самої «процедури» прийняття рішення про втрату менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації, що матиме наслідок неоднозначного правозастосування, таке положення потребує доопрацювання.

Проектом Закону пропонується внесення змін до частини першої статті 20 Закону № 222 шляхом її доповнення, а саме, після слів «адміністративні правопорушення» доповнити словами «та адміністративно-господарські санкції, визначені Законом України «Про автомобільний транспорт».

Частиною першою статті 2 Закону № 222 встановлено, що цей Закон регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

З огляду на зазначене, до статті 20 Закону № 222 не можуть бути внесені запропоновані зміни щодо відповідальності, передбаченої окремими спеціальними законами.

Крім того, акцентуємо увагу розробника на необхідності врахування зауважень попередньо наданих ДРС у рішенні про відмову у погодженні регуляторного акта від 14.11.2018 № 502 (вихідний ДРС від 14.11.2018 № 11057/0/20-18) щодо необхідності приведення наданого аналізу регуляторного впливу до проекту Закону у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

З огляду на вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної

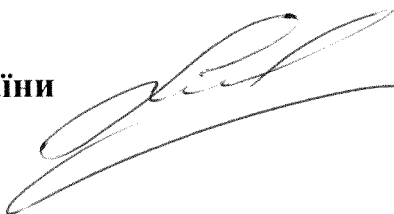
політики: доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», вимог статті 5 Закону в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти, а також вимог статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами).

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання ринку послуг автомобільного транспорту в Україні з метою приведення їх у відповідність з актом Європейського Союзу».

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

